

Woensdag 3 augustus.

Aan de avonden merk je alweer dat het toppunt van de zomer voorbij is. Juist met het warme weer is het heerlijk om 's avonds buiten te zitten en naar de vogels te luisteren. Daarom deze keer een avondlied van Sytze de Vries.

Je kunt het lied letterlijk nemen: rust wanneer de avond valt, even een moment van stilte en bezinning, maar ook symbolisch, de avond van het leven, vervagende

zekerheden, niet meer zo gericht op doelen in het leven, er vrede mee hebben dat niet iedere droom uitkomt...

Dit is het uur waarop het licht
aan kracht verliest. De avond komt.
Kortstondig is het evenwicht
van schemer, tot de dag verstomt
en voor het duister zwicht.

Wij leven in die schemering,
waarin de zekerheid vervaagt.
Het licht dat brandt in onze kring
zegt, dat Gij bij ons blijft, ons daagt
tegen het donker in.

De hitte van de dag voorbij
zijn wij. De avonddrust treedt in.
En in uw handen leggen wij
ons vragen naar een doel, een zin
God, maak ons daarvan vrij.

Getroost gaan wij de avond in,
vertrouwend dat, al valt de nacht,
nu ook de nieuwe dag begint.
Dat heeft de schaduwen verzacht,
bindt onze angsten in.

Vanouds heet Gij een lopend vuur.
Doe uw Naam eer aan. Wees vannacht
ons baken in dat bange uur
wanneer er niemand op ons wacht,
zolang het donker duurt.

Heeft onze nacht geen horizon
en grijpt het duister naar de macht -
roep, zoals ooit het licht begon,
opnieuw de dag en straal met kracht,
wees zelf voor ons de zon.